

faste overbevisning om, at den apartheid- og race-diskrimineringspolitik, der forfølges af Den sydafrikanske Republik, er uforenelig med menneskehedens samvittighed, og at der derfor gennem fredelige midler må findes frem til et positivt alternativ til denne politik" og har fordømt „den sydafrikanske regerings unndladelse af at rette sig efter de i plenarforsamlingens og sikkerhedsrådets resolutioner indeholdte opfordringer til den“,

Eftersom enkelte medlemsstater allerede har truffet praktiske foranstaltninger i medfør af visse andre beslutninger, der er vedtaget af De forenede Nationer for at tvinge Sydafrika til at opgive sin forhadte apartheidspolitik,

gensætter Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er fast besluttet på at opfylde sin forpligtelse til at arbejde for og medvirke til, at den sydafrikanske befolknings frihed og værdighed sikres, og på at modarbejde den af den sydafrikanske regering fulgte apartheidspolitik,

der optræder som talsmand for menneskehedens sociale samvittighed,

der gentager, at en regering, som bevidst fører en apartheidspolitik, er uværdig til nationernes fællesskab, men som trods alt endnu en gang opfordrer den sydafrikanske regering til at opgive sin ødelæggende politik og samarbejde med arbejds-giver- og arbejderorganisationer til en ændring af forholdet mellem de forskellige befolkningsselementer i Sydafrika samt af forholdet mellem den sydafrikanske befolkning og den øvrige verden, således at det kommer til at hvile på liget, retfærdighed for alle, godt naboskab og gensidig respekt, følgende erklæring:

1. Konferencen bekræfter sin fastholdelse af det grundlæggende princip i Filadelfiadeklarationen, hvorefter „alle mennesker, uanset race, religion eller køn, har ret til at arbejde for materiel fremgang og åndelig udvikling under frie og værdige forhold med økonomisk trykthed og lige adgang for alle“.

2. Konferencen understreger kraftigt sin for-dømmelse af den sydafrikanske regerings nedværdigende, forbryderiske og umenneskelige racepolitik, som er en krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder og således uforenelig med ILO's målsætning.

3. Konferencen opfordrer den sydafrikanske regering til at erkende og opfylde sin forpligtelse til at respektere alle menneskers frihed og værdighed, uanset race, og med henblik herpå

straks opgive sin apartheidspolitik og på tilsvarende måde ophæve alle lovgivningsmæssige, ad-

ministrative og andre foranstaltninger, som er en krænkelse af princippet om menneskets ligestilling og værdighed og en direkte fornægtelse af de sydafrikanske befolkningers frihedsrettigheder,

indføre og konsekvent forfølge en politik, der går ud på liget og ligebehandling for alle med hensyn til beskæftigelse og erhverv, uanset race,

straks ophæve de gældende lovbestemmelser, hvorefter stillinger skal forbeholdes bestemte grupper af befolkningen, eller der sker forskelsbehandling på grundlag af race, for så vidt angår adgang til erhvervsmæssig uddannelse og beskæftigelse,

straks ophæve enhver lovgivning om straffesanktioner i arbejdskontrakter, hvervning af fanger til arbejde i landbrug eller industri og om enhver anden form for indirekte tvangsarbejde, herunder forskelsbehandling på grundlag af race med hensyn til rejse og bopæl, der medfører racediskriminering eller i realiteten danner grundlag for en sådan diskriminering,

straks ophæve den lovgivningsmæssige forskelbehandling på grundlag af race med hensyn til retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger samt de lovgivningsmæssige forbud og restriktioner med hensyn til blandede fagforeninger, hvis medlemmer tilhører mere end én race, og ændre mæglingslovene, således at alle arbejdere uden racediskriminering har ret til at organisere sig og kan deltage i kollektive forhandlinger.

4. Konferencen opfordrer styrelsesrådet til at gøre brug af sin statutmæssige bemyndigelse ifølge statutens artikel 19 (5) (e) og (6) (d) ved at anmode den sydafrikanske regering om hvert år at aflægge rapport om dens lov og praksis med hensyn til de forhold, der behandles i konventionen af 1930 om tvungent eller pligtmæssigt arbejde, konventionen af 1955 om ophævelse af straffesanktioner for brud på arbejdskontrakter fra indfødte arbejderes side, konventionen af 1957 om afskaffelse af tvangsarbejde, konventionen af 1948 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, konventionen af 1949 om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger samt konventionen og henstillingen af 1958 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.

5. Konferencen beslutter hvert år at behandle et særligt sammendrag af disse rapporter, som generaldirektøren skal forelægge konferencen i medfør af statutens artikel 23.

6. Konferencen opfordrer styrelsesrådet til at anmode generaldirektøren om at følge situationen i Sydafrika med hensyn til arbejdsforhold og hvert år aflægge en særlig rapport om gennemførelsen af